

lučiti, ostaviti (nešto) neodlučno; — *i pagamenti, un lavoro, dal servizio*, obustaviti plaćanje, rad, od službe; — *le ostilità*, obustaviti ratovanje, prestati ratovanjem. || *-ersi, v. r. objesiti se*.
sospensibile, *ag.* koji se može obustaviti.

sospensimento, *m.* obustavljenje.

sospensione, *f.* ustavljenje, obustavljenje, obustava, spriječenje; (dilazione) odlaganje; višenje; neizvjesnost; (gram.) prekid rečenice (koji se označuje sa točkicama); (rett.) zastoje u govoru; (teol.) obustavljanje, obustava; — *dal servizio*, obustava službe; — *dalla patria podestà*, obustavljenje očinske vlasti; (leg.) — *del procedimento*, ležanje, počivanje postupka; (leg.) — *della prescrizione*, spriječenje zastare; — *di pagamenti*, obustava plaćanja; — *d'armi*, prekid borbe, primirje; — *d'affari*, zastoje posala; neradenje; praznovanje; — *dall'impiego*, udaljenje od službe.

sospensivo, *ag.* odgodni, odložni, suspensivan; (p. u.) nestalan, neodlučan; (teol.) obustavljajući; (gram.) *punti -i*, točice koje obilježavaju prekid govora; *forza -a*, suspensivna, odgodna moć.

sospeso, *ag.* obješen; koji lebdi; obustavljen; neodlučan, nerješljiv; udaljen od dužnosti; (incerto) nestalan, neodlučan; *lasciare in* —, ostaviti neriješeno, ostaviti u neizvjesnosti; *tener in* —, odgađati, počekati (s čim); *esser in* —, skanjivati se, biti neodlučan; *coll' animo* —, u neizvjesnosti; (eccl.) — *a divinis*, obustavljen od svakog vršenja crkvene službe; *in* —, u neizvjesnosti, (com.) u zastoju.

sospettare (*sospetto*), *v. a.* (téner per *sospetto*) sumnjati, posumnjati (na koga, o čemu); podozrijevati; (con qualche ragione) sumnjičiti (nekoga). || *v. n.* (avér *sospetti*) ne povjeravati se, nemati vjere, čuvati se.

sospettato, *e sinc sospetto*, *ag.* koji daje sumnju, sumnjiv, nepovjerljiv.

sospetto, *m.* sumnja, nepodозrijevanje; nagađanje, mišljenje;

dare, destàr, eccitàr —, izazvati, sumnju, nepovjerenje, ljubomoru; *essere, venire in* —, postati sumnjiv, biti osumnjičen; *prender* —, posumnjati o; *aver* —, sumnjati na ili o; *ho qualche* — *che sia lui*, sumnjam, porodila mi se je sumnja da je on; — *di fuga*, sumnja bijega; — *fondato*, osnovana sumnja; *mondarsi da* —, oprati se od sumnje; *motivo di* —, razlog sumnje.

sospetto, *ag.* sumnjiv: è — *di parzialità*, sumnjiv zbog pristranosti; *tenér ver* —, sumnjati u, na nekoga; *documento* —, sumnjiva isprava; *non* —, nesumnjiv; *persona -a*, sumnjivo lice, čeljade; — *testimonio*, sumnjiv svjedok.

sospettosamente, *av.* sumnjivo, podozrijevo.

sospettoso, *ag.* koji sumnja, podozrijeva, nepovjerljiv. || *m.* sumnjalo, sumnjalica.

sospicare (*sospico, -chi*), *e sospiciare* (*sospicio, -ci*), *v. a.* DA. sumnjati, podozrijevati; nagađati, slutiti; sumnjičiti.

sospingere (*sospingo, -gi*), *v. a.* gurnuti, pogurnuti, gurati: *rinuti*, porinuti; (via) odrinuti, oturiti; tjerati, otjerati; obosti; pognati (konja); čarnuti (vatru); goniti na rad; dovesti u tjesnac, učutkati: *natjerati*, nagnati (koga na nešto).

sospingimento, *m.* guranje; potisak, potiskivanje; pritisak; (fig.) nagonjenje, nagon, natjerivanje; podsticanje, hrabrenje.

sospinta, *f.* (lett.) guranje; potisak, potiskivanje; (med.) nagao napad, iznenadna pojava (bolesti); (fig.) polet, trenutno oduševljenje, trenutan zanos, žar; nagovaranje, podbadaње, navođenje; *a* — *di*, po nagovoru.

sospinto, *p. p.* di *sospingere*: *ad ogni piè* —, na svaki korak, svaki čas, svakom zgodom.

sospirare, *v. n.* uzdisati, uzdahnuti. || *v. a.* željkovati, zaželjati se (čega), čeznuti za čim; žalosno, tužno pjevati, opjevati; čeznutljivo prošaptati (nečije ime); — *per, verso*, vatreno, živo željeti, čeznuti (za nečim); (fig.) *la primavera sospirava*